

MENANΔΡΟΥ

- (Δα.) καὶ μὴν ἔδει.
 (Χαι.) τί δὲ τοῦτο; τῶν ἐμῶν τινα
 ἥξω συνηθῶν παραλαβὼν καὶ προκόμιον
 αἰτήσομαι καὶ χλανίδα καὶ βακτηρίαν
 αὐτῷ, ξενιεῖ δ' ὅσ' ἂν δύνηται.
- Δα. ταχὺ μὲν οὖν.
 (Χα.) ἐγὼ δὲ τί ποῶ;
 (Δα.) ταῦτα ⟨τὰ⟩ βεβουλευμένα.
 ἀπόθνησκ' ἀγαθῆι τύχῃ. 380
 (Χα.) ποήσω· μηδένα (36)
 ἔξω γ' ἀφίετ', ἀλλὰ τηρεῖτ' ἀνδρικῶς
 τὸ πρᾶγμα.
- (Δα.) τίς δ' ἡμῖν συνείσεται;
 (Χα.) μόνηι
 δεῖ τῇ γυναικὶ ταῖς τε παιδίσκαις φράσαι
 αὐταῖς ἵνα μὴ κλάωσι, τοὺς δ' ἄλλους ἐᾶν
 ἔνδον παροινεῖν εἴς με νομίσαντας νεκρόν. 385
 (Δα.) ὥρθῶς λέγεις. εἴσω τις ἀγέτω τουτονί.
 ἔξει τιν' ἀμέλει διατριβὴν οὐκ ἄρρυθμον
 ἀγωνίαν τε τὸ πάθος, ἢν ἐνστῆι μόνον,
 ὅ τ' ἰατρὸς ἡμῖν πιθανότητα σχῆι τινα. 390

XOPOY

ACTVS III

- (Cμ.) ταχύ γ' ἦλθ' ὁ Δᾶος πρός με τὴν τῶν χρημάτων
 φέρων ἀπογραφήν, πολύ τ' ἐμοῦ πεφρόντικε.
 Δᾶος μετὰ τούτων ἔστιν. εὖ γε, νὴ Δία·
 καλῶς ἐπόησε. πρόφασιν εἴληφ' ἄσμενος (50)